

بهريۆه بهر

ياسين عومهر

ئەوانەى لە کارگەدا کاريان دەکرد، زۆربەيان دەیانزانی که کارکردنیان لە کارگەدا بەو شیۆهیه تاسەر نابیت، بۆیه لەترسا خۆیان بۆ ئەو رۆژە ئاماده دەکردو هەولیان دەدا دوایین پۆژەکانی تەمەنیان لە کارگەدا بە کارو بەرەمی چاک بەسەرەرن، چونکە زۆربەى جار چەند رۆژیک بەر لە هاتنی یاریده دەرەکهى بهريۆه بهر هەوالی هاتنەکهى بلۆده بووه، هەندیک جاریش چەند مانگیک، بگره جاروبار چەند سالی بەر لە بریاری هاتنەکهى یاریده دەر و بریاری گواستنەوه که، هەواله که بلۆده بووه. گەلێک جار جگه له کهسه که خۆى هەمووان بە بریاره که یان دەزانى و هەولیان دەدا ئەو ماوه یهى دەکهوتە نێوان بلۆبوونه وهى هەواله که و بریاری

بهريۆه بهر، که هەندى له کارمەندو فەرمانبەرەکانمان پاشای بیابانیشیان پێدهوت، یهکى له چوار یاریده دەرە دلسۆزه کهى خۆى نارد بە شوینمدا، تا که لویه له کانم تەسلیم بکه مه وه و بچم بۆ ئەو شوینەى که ده کهوتە نزیک باره گاکهى ئەو. که ئەو هات چەندو چوونم له گەدا نەکرد، بەلکو هەر یه کسەر ئامیره کانم جیهیشت و له گەل خۆیدا بهريۆه وتم، چونکە دەزمانى هەرچیهیەک بکه م و بۆ هەر کوپیهک بچم دواجار هەر دەبێ پۆژى له پۆژان ئەو کارگه یه جیهیلم و پەروده نده که یشم بەر له وهى خۆم بگه مه شوینە تازه که م، هەر له رپى ئەو یاریده دەر وه که هەمووان پۆحیان لە هاتنەکهى چووه، ده چیته وه بهردهستی بهريۆه بهر.

جیبە جیکردنی هەوالە که دلی که سه که راگرن و له هر داوايه که ده یکرد دست به پوويه وه نه نین.

نیوه پۆی ئه و پۆزه ی که ده قی بریاره که م درایه دست، له باخچه ی فرمانگه که ماندا له گه ل باخه وانه پيش سپیه که ی تر دا خه ریکی هه لپاچینی په رژینه که و کۆکردنه وه ی گه لا وه ریوه کان بووین، نازانم چۆن بوو ئه و باخه وانه پيش سپیه یاریده ده ره که ی جه نابی به رپۆه به ری نه بینی، یان چۆن گوئی له دهنگی نه بوو، خو یاریده ره که ی به رپۆه به ر به دهنگیکی ئه وه نده به رز بریاره که ی پی راگه یاندم گشت بالنده کانی ناو باخچه که هه لفرین و دوورکه وتنه وه، که چی ئه وه هر هه ستیشی پینه کرد، ته نیا ئه و کاته نه بیته که له په شوکاویدا به پشتدا که وتمه سه رگه لا وه ریوه کانی بن دره خته گه وره که ی ناوه راستی باخچه که، ئینجا تیگه یشت که په ننگه کاتی ئه و خه ریکی هه لپاچینی په رژینه که بووه، یاریده ده ره که ی جه نابی به رپۆه به ر بریاری گواستنه وه که می پیگه یاند بیتم.

باش بیرم نییه دوا ی ئه وه چی پوویدا، به لام وه که خه ویک بیرمه که دوا ی چهند ساتی له گه یشتنی بریاری گواستنه وه که م هه ستم کرد ئه و کاره ئه وه نده ش سهخت و ناخۆش نییه، به لکو به جۆریک له جۆره کان هه ستم به له شسوکیه کی سه یر ده کرد، ته نها شتی که نیگه رانی کرد بووم ئا دره سی به رپۆه به ر بوو، به لام هه ر زوو یاریده ده ر به ده ست ئا مازه ی بۆ کردم که له په راویزی بریارنامه که دا هه موو شتی ئه نووسراوه.

تا من به پالکه وتنه وه چاویکم به بریارنامه که دا خشان دو ویستم پرس یاری ئه وه ی لیبکه م که ئایا راسته وخۆ بچم بۆ باره گاکه ی یان نا؟ ئه و ئه وه نده دوورکه وته وه خه ریک بوو له چا وین ده بوو. هه روا له سه ر گه لا وه ریوه کان درێژ بوو بووم ئه م پرس یاره م له باخه وانه که مان کرده وه، و ابزانم گوئی لی نه بوو یان نه یده زانی باسی چی ده که م، چونکه به هه له داوان به ره و ناوه وه ی بینای فرمانگه که مان پۆشت تا ئه وانی ژووره وه ش له پوودا وه که ئاگادار بکاته وه. ده مزانی زۆری

پیناچیت دنیا م به سه ردا داده باریت، بۆیه له ترسی ئه وه ی نه کا یاریده ره که ی به رپۆه به رم لی ون بیت، بریارم دا هه ر یه کسه ر له ویوه به بی دواکه وتن ته شوئی و پیمه ره که له باخچه که دا جیبه یلم شوین یاریده ده ر بکه وم و خال به خالی به نده کانی ناو بریارنامه که جیبه چی بکه م.

ده قی بریارنامه که که تانیستاش هه لمگرتوه و له گیرفانی کراسه که مدا پاراستومه زۆر خالی سه یرو سه مه ره ی تیدا یه، که پیشتر نه مبیستبوون. یه کئی له و خالانه ی له بریارنامه که دا هاتوه ئه وه یه که راسته وخۆ ناگو یزیمه وه بۆ لای به رپۆه به ر، به لکو ده بریم بۆ شوینیکی تابه ت، هه ر کاتیکیش به رپۆه به ر خۆی ئاره زووی کرد له و شوینه وه ده مگو یزیته وه بۆ لای خۆی یان په ننگه بۆ شوینیکی دوورتر له خۆی، که هه موو پۆژی گه رما و خۆلبارینه و. چهن دین شتی له مه ش سه یرتر.

به درێژی ئه و پۆزه دوورا دوور شوین یاریده ده ر که وتم، به لام هه رچه ندم ده کرد نه مده توانی پیی بگه مه وه، بۆیه بانگم لیکرد که پاره ستیت و پیم بلیت که تا ئه و پۆزه ی به رپۆه به ر بانگم ده کاته وه چی بکه م، بی ئه وه ی ئا ور بداته وه به تور به یه وه پیی وتم که خۆم سه ره پشک بم بۆ کوئی ده چم. وتم ئاخه له قه باله که دا نووسراوه. نه یه یشت قسه که م ته واو بکه م ئا ور پیی دایه وه و به په نجه ی هه ره شه وه پیی وتم: ئه وه ی هه یه و نییه له قه باله که دا نووسراوه، خۆت ده بیته تیگه یه ت، پیویست به پرس یاری منه یی ناکات. تو، تا ئه و کاته ی جه نابی به رپۆه به ر خۆی بانگت ده کاته وه ئازادیت بۆ کوئی ده چیت بچۆ، به لام بیرت نه چی که بانگی کردیته وه ئه و کات ده بیته یه کسه ر بگه یته لای. وتم جه نابی یاریده ده ر نازانیت ئه و کاته که یه؟ به سه ره تیگه وه وتی: (من هه ندی شتی لیده رچیت که خودی به رپۆه به ر به ده می پیم ده لیت، هه یچ شتی نازانم، ته نانه ت نازانم چی له قه باله که شدا نووسراوه، به لام هه ر بۆ زانینت ئیره ش وه کو هه موو شوینه کانی دیکه مو لکی به رپۆه به ره، ده توانیت لیی بمینیته وه، ده شتوانیت جیی

بهیلایت و بۆ ئه و شوپنه بچیت که حه ز ده که هیت بچیت بۆی، به پۆه بهر به وردی حیسابی بۆ هه موو شتیك کردوه. پاشان ئه و نده به خیرایی دوور که و ته وه که ئیدی نه متوانی مالئا و اییشی لی بکه م.

که ئه و پۆشت و ته نیا مامه وه بیرم ده کرده وه: چی بکه م؟ نه ده کرا تا ئه و پۆزه ی ئه وان وه لامم لیده گپنه وه هه روا چاوه پوان دانیشم، زۆر بیرى منداله کانم ده کرد، بریارم دا بگه پیمه وه بۆ مالى، به لام که بیرم کرده وه قه باله ی جپه یشتنی ئه ویم مۆر کرده وه په شیمان بوومه وه. ویستم که سیک بکه مه هاوپی خۆم تا هیچ نه بیت ئه و ماوه یه پیکه وه هه ندی بگه پین، که سم نه بینى و که سیشم نه هاته خه یال، بۆیه به ناچارى گه شتیکی به ته نهام ده ستپیکرد. زۆر پۆشم، ده مویست به پۆیشن سهریه شه ی چاوه پوانی له کۆلی خۆم بکه مه وه. هه ستم کرد قاجم سه پپچی فه رمانه کانی میشم ده کات. نه مده زانی چی بکه م، ناچار له شوپنی خۆم دانیشتم قه باله که م ده رهینا و سه ره له نوئ ده ستم کرده وه به خویندنه وه ی. هیشتا چه ند په ره گرافیکم مابوو بیانخوینمه وه، هه ستم کرد دوو که س له دواوه چاودیریم ده که ن، که زانیان هه ستم پیکردوون خۆیان ئاشکرا کردو به ره و پووم هاتن. یه کیکیان که هه ره له ئه فسه ری سوپا ده چوو به هه ره شه کردنه وه یه که له سه ره یه که وه ته پرسیار لیکردنم. ته واو ماندووی کردم، خه وم ده هات، به لام ئه و له پرسیار بیزار نه ده بوو، دواچار ئه و بیده نگ بوو، ئه وی تریان که پیده چوو شه رم بکات به چه ند دپړیک باسی دادپه ره وری و میهره بانى و به توانایی و زانایی به پۆه به ری بۆ کردم، پاشان قه باله که می لیوه رگرتم به چا و ئامازه ی بۆ کردم که به دوایدا برپۆم، ئینجا وه ستاو به ده ست ئامازه ی بۆ باخ و باخاتیك کرد، که له قه دپالی کپوه که ی به رامبه رماندا هه لکه وتبوو و نیتوانمان به چاوه روا چه ند سه د مه تری ده بوو. به ده م خوراندنی لاجانگیه وه وتی: ئه وه ی که ده ته ویئت ببینیت له وه بهر چاوه پیته، به لام بیرت نه چیت ده بیت بهر له خۆرئاو بوون بیگه پیتی، چونکه جه نابی به شه و کارى

تایبه تی خۆی هه یه وه هر که سیک له شه ودا بیزارى بکات وه لامى ناداته وه، بگره قینیشی لی هه لده گریت، ئه وه ش بزانه مه رج نییه ئه مپۆ بگه یه ت، گرینگ ئه وه یه له شه ودا نه گه یته لای، پاشان به ده م گه پاندنه وه ی قه باله که مه وه درپژه ی به قسه کانی داو وتی: گه ره له شه ویشدا گه یشتیت ئه وا چاوه پری بکه و سه ردانه که دوابخه بۆ به یانی پۆزی دواتر، ئیستا برپۆ و کات به فه رپۆ مه ده. قه باله که م له ده ست که وه خواره وه. دانه ویمه وه هه لمگرته وه و ویستم سوپاسی بکه م، به لام له و ماوه که مه دا که دانه و بیوومه وه قه باله که هه لپگرمه وه، له گه ل هاوپی توپه که یدا ئه وه نده دوور که وتبوونه وه به ئاسته میش گوپیان له ده نگم نه ده بوو، بۆیه یه کسه ره به قسه یم کردو ده ستم کرد به پۆشتن. ماوه یه کی زۆر بی ئه وه ی ساتی پشوو بده م ریگام بری، که چی نه من سانتیمیک نزیک ده بوومه وه، نه هه ستیشم کرد گه لای یه کی له دره خته کانی باخه که بله ریته وه. ته واو له گیانی خۆم وه رس بووم، ئاواتم به مردنی خۆم ده خواست، نه مده زانی چی بکه م، هینده ده سه ته پاچه بووم به زه بیم به خۆمدا ده هاته وه.

نازانم چه ندیک ریتمکرد، ئیواره یه کیان که دنیا تازه تاریک داها تیبوو و باران به نه رمی ده بارى، بریارم دا وه کو سه ربازنیکی نمونه یی له شوپنی خۆمدا بوه ستم و چه پ چه پ به ره و دواوه پوو وه ریگپیم و به پپچه وانه ی ئاراسته ی باخه که وه بکه ومه پری... ئه و شه وه ش وه که شه وه کانی تر بی وه ستان پیم کرد، له خۆمه وه دلم به سه رپپچه که م خۆشبوو، چه ندان به رنامه م دارپشت که چی بکه م و چی نه که م. به یانی خۆر هه لات و منیش ماندوو، به لام کامه ران، له ئاسق ورد ده بوومه وه، که به وردی سه رنجم دا شتیکی سه یرم بینى، دیمه نی باخه که له ویش هه بوو. ئاوپکی خیرام بۆ دواوه دایه وه، دیمه نی باخه که له جپى خۆی مابوو، ویستم به لای باکوردا برپۆم، دیمه نه که له ویش به هه مان شیوه هه بوو، ئیتر سه یری باشورم نه کرد. له جپى خۆم دانیشتم له بیزارى و له وه ی که نه مده زانی چی بکه م ده ستم به هر دوو گویمه وه گرت و هه روا سه رم پاده وه شان.

نازانم چەندىكم بەم شىۋەيە بەسەر برد، دەمەو
 عەسرى رۆژىك كە بەفر دىنباي سىي كىردىبوو كە ژاۋەيەك
 گالىسكە لە بەر دەمدا وەستا، كەسنىك كە پروبەندىكى
 پۆشيبوو لە يەكئى لە ئوتومبىلەكان دابەزى و بەپىي خۆي
 ھاتە پىشەو، دواي ئەويش ئەو يارىدەدەرى بەپىو بەر
 دابەزى و بەرەوپووم ھات، كە لە باخچەكەدا قەبالەي
 گواستەنەو كەمى دامى. ئەو بەپىزە ھىشتا تەواو
 نەگەيشتبوو جى، ھەر لە دوورەو بە ئامازە فرمانى
 پىكردم كە كىنوش بۆ پروبەندپۆشەكە بەرم و پاشان
 بەسەر پىيەكانى بىكەوم. ويستم بلىم چۆن شتى وا
 دەبىت، بە چاۋ مۆرەيەكى لىكردم و بىدەنگ بوو، ئىنجا
 ئەوى تر بە جولەيەكى خىرا پروبەندەكەي لەسەر
 دەموچاۋى خۆي لابر دو چەند ھەنگاۋى دووركەتەو و
 چو لەولاولە بەتەنھا وەستا، پاشان لە گالىسكەكانى
 ترەو يەك يەك و دوو دوو كەسانى تر ھاتن و لەملاو
 ئەولاي ئەو وەو بىدەنگ راوەستان. دواي ئەو
 يارىدەدەرى بەپىو بەر كە لە باخچەكەدا قەبالەي
 گواستەنەو كەمى دامى كەسىكى چاۋبايەمى سەر و پىش

سىي گەيشت، كە يەكەمجارم بوو بىيىنم، ئىنجا ئەو دوانە
 ھاتن كە يەكەمىان لە ئەفسەرى سوپا دەچوو، ئەوى
 ترىشيان لە بابە تۆئىل. ئىستا ئىدى وىنەكەم بەتەواۋى
 بۆ پروون بووبوو، ئەو بەپىو بەر ئەمانىش
 يارىدەدەرىكانى بوون. ويستم بلىم جەنابى بەپىو بەر
 كۆتايى بەم چاۋەروانىيەم بەيئە و رىزگارم بىكە، بەلام
 يارىدەدەرىكانى بەپىو بەر بواريان نەدام قسەكانم تەواو
 بىكەم، ئەملاو ئەولايان گىرتم، دلم پىبوو، دەمويست
 خۆمىان لە دەست راپسكىنم، بەلام بىسودبوو، چونكە زۆر
 لە من بەھىزتر بوون، بۆيە بە دەنگى بەرز و تم: ئەمە
 دادپەرەرى نىيە. بەلام بەپىو بەر كە بە وردى لىم
 رامابوو، وەكو ئەوى گويى لە قسەكانم نەبىت يان
 گالتەي بە قسەكانم بىت، بە زەردەخەنەيەكەو بە
 يارىدەدەرى مېھرەبانەكەي خۆي و ت:
 "بىگىرئەو بە شويىنى خۆي، ئەم ھىشتا نۆرەي
 گواستەنەوى نەھاتو، ئىو بە ھەلە لەبرى باخەوانە
 پىش سىيەكە ئەمتان ھىناو".